

POSUDEK MAGISTERSKÉ PRÁCE

Kamila Kubini:

Politika USA na indickom subkontinente a ich mediačný potenciál v indicko-pakistanskom konflikte

Autorka se ve své práci věnuje indicko-pákistánskému konfliktu ve spojení se vztahy USA k oběma zemím. Soustředí se na otázku, do jaké míry mohou Spojené státy přispět k řešení tohoto konfliktu a jak se jejich agenda vyvíjela zejména během poslední dekády.

V úvodu si autorka klade pět výzkumných otázek, které do značné míry pomáhají operacionalizovat hlavní výzkumný problém, tj. míru vlivu USA v regionu a schopnost zapojit se do řešení indicko-pákistánskému sporu. Autorka vychází z logického předpokladu, že tato schopnost je přímo závislá na agendě, kterou USA na subkontinentu sledují. Jádrem práce se proto věnuje empirické analýze a popisu agendy americko-indických a americko-pákistánských vztahů, přičemž vývoj během uplynulého desetiletí autorka sleduje na několika úrovních (vojenské vztahy, ekonomické vztahy, boj proti terorismu, jaderná spolupráce).

Práce je velice pečlivě zpracována, se zřejmým důrazem na poskytnutí vyčerpávajících a podrobně dokumentovaných informací k jednotlivým oblastem spolupráce. V poslední kapitole práce a jejím závěru autorka dospívá, tak jak avizuje v úvodu, k syntéze, v níž na základě získaných poznatků hodnotí převládající tendence zkoumané agendy a formuluje odpovědi na výzkumné otázky. Bez ohledu na převládající popisné pasáže není text pouhým výčtem faktů, ale obsahuje i hodnotící pasáže, v nichž autorka prokazuje schopnost jasného a výstižného analytického úsudku.

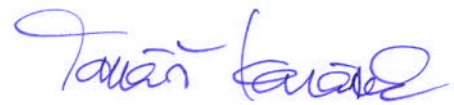
Posuzovanému textu je možné vytknout dva závažnější nedostatky. Za prvé, na rozdíl od empiricky orientovaných výzkumných otázek (otázky 1-3), s nimiž se autorka vypořádává více než uspokojivě, jsou odpovědi na otázku týkající se amerického potenciálu přispět k řešení indicko-pákistánskému konfliktu poměrně obecné (viz kapitola 4.2). Autorčina metodologie, kterou bychom mohli označit jako historickou analýzu, zde zjevně není schopna dospět k propracovaným a jasně strukturovaným závěrům. Odpovědi na tuto otázku působí odtrženě od zbytku práce a prakticky neodkazují na velmi detailní empirický rozbor, jemuž autorka podrobuje bilaterální vztahy USA k Indii i Pákistánu.

Za metodologický nedostatek lze označit i skutečnost, že autorka neodůvodňuje, proč jsou vybrané oblasti spolupráce (vojenství, jaderná problematika, terorismus, obchod) skutečně nejdůležitějšími body obou bilaterálních agend, ani nenaznačuje, jaká mezi nimi panuje hierarchie. Instinktivně lze sice s autorčíným výběrem souhlasit, ale jeho strukturované odůvodnění tím nahradit nelze.

Naopak po formální stránce nelze práci vytknout prakticky nic. Stylistická a gramatická (pokud jsem schopen u slovenštiny posoudit) úroveň textu je vysoká,

práce s použitými zdroji i jejich samotný objem jsou příkladné. Text obsahuje všechny požadované náležitosti (anotaci v češtině a angličtině, klíčové slova, projekt).

Výsledné hodnocení práce je jednoznačně pozitivní: jde o detailně zpracovanou a dobře strukturovanou empirickou studii, která se do značné míry úspěšně snaží o zodpovězení jasně formulovaných výzkumných otázek. Práci proto **doporučuji k obhajobě**. Aby ji však bylo možné klasifikovat jako **výbornou**, měla by autorka během obhajoby uspokojivě odpovědět na dvě otázky: za prvé, jakým způsobem lze hierarchizovat agendu americko-indických a americko-pákistánských vztahů, a za druhé, jak konkrétně je americký mediační potenciál ovlivněn pokrokem ve sledovaných čtyřech oblastech spolupráce.

V New Yorku dne 9. 6. 2010